

Wrocław, dnia 20 stycznia 2024 roku

dr hab. Piotr Sorokowski, prof. UWr,

Instytut Psychologii

Uniwersytet Wrocławski

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym dr Konrada Bociana

Zgodnie z wymogami **Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce**, oraz w kontekście pisma przesłanego mi przez Prof. dr hab. Pawła Ostaszewskiego, Dyrektora Instytutu Psychologii, SWPS Uniwersytetu Humanistycznospołecznego, w tym dołączonego wyciągu z regulaminu przeprowadzania postępowań w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w tejże jednostce, poniższa recenzja zawierać będzie ocenę, czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, a także ocenę (pozostałej) aktywności naukowej habilitanta, w tym ocenę czy habilitant wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięciem naukowym dr Konrada Bociana jest cykl prac dotyczących egocentrycznych zniekształceń sądów moralnych. Osiągnięcie to jest zgodne z wymogami i duchem ustawy. Jest cyklem artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b ustawy. Osiągnięcie składa się z 7 artykułów naukowych opublikowanych w wysoko punktowanych czasopismach naukowych (lista ministerialna) o zróżnicowanym współczynniku wpływu na inne

czasopisma i zróżnicowanym prestiżu naukowym. Podkreślmy, że wszystkie te publikacje ukazały się w międzynarodowych czasopismach naukowych, w tym tak prestiżowych jak *Developmental Science*, czy *Personality and Social Psychology Bulletin*. Jeden z artykułów jest pracą teoretyczno-przeglądową. Co także warte podkreślenia, aż w 5 z artykułów habilitant jest pierwszym autorem artykułu. W związku z tym, niezależnie od przesłanych „oświadczeń współautorów” nie może być wątpliwości co do znaczącej i decydującej roli jaką pełnił w tym cyklu prac habilitant.

Jak wynika z powyższego, jako osiągnięcie naukowe, habilitant przedstawił cykl artykułów naukowych w języku angielskim, a nie monografię naukową – co w kontekście międzynarodowych zwyczajów publikacyjnych w dziedzinie psychologia należy pochwalić. Wszystkie zaprezentowane prace dotyczą roli własnego interesu w sądach moralnych, a dokładniej stopnia w jakim własny interes zniekształca sądy moralne dzieci, oraz tego jak i czy interes grupowy wpływa na sądy moralne własnych i cudzych zachowań. Tym samym prace dotyczą podobnej tematyki a zatem spełniają kolejny element wymogów ustawowych.

Autor starał się w swoich badaniach odpowiedzieć na bardzo ciekawe i niebanalne pytania. Przykładowo: Czy osoby lubiane są oceniane jako bardziej moralne? Jak bardzo informacje o przeszłym zachowaniu ocenianej osoby mogą wpłynąć na takie oceny? Czy łatwo zmienić postawy wobec aspołecznych/niemoralnych partnerów społecznych? Jaką rolę w takich postawach odgrywają osobiste korzyści? Czy działania służące interesom grupy są często postrzegane jako bardziej moralne? Jaką rolę w powyższych zjawiskach pełni narcyzm zbiorowy czy tożsamość grupowa? Na bardzo generalnym poziomie, wnioski z prac dr Bociana i jego współpracowników, w moim przekonaniu podkreślają złożoność procesów kształtujących nasze osądy moralne oraz rolę psychologicznych i społecznych czynników w tym procesie. Badania są prowadzone w na różnych próbach badawczych (w tym dzieciach), w zróżnicowanych konteksty społeczne. Badania autora, przyczyniają się do lepszego zrozumienia, w jaki sposób ludzie oceniają moralność innych oraz jakie czynniki wpływają na te oceny.

Po szczegółowej analizie przesłanych mi prac, podtrzymuję ich pozytywne recenzje, które przeszły one przed opublikowaniem w międzynarodowych czasopismach naukowych. Chciałbym podkreślić, że wstępy teoretyczne do prezentowanych prac świadczą o swobodnym poruszaniu się habilitanta w najnowszej, w tym interdyscyplinarnej, literaturze w zakresie prowadzonych badań, pytania badawcze są interesujące, zaproponowana metodologia i konstrukcja przedstawionych badań jest dopracowana, zgodna z najnowszymi trendami naukowymi i nie budzi moich najmniejszych wątpliwości. Stosowane analizy są poprawne i pozwalają na wyciąganie przedstawionych w pracach wniosków. Dyskusje

wyników trafnie opisują i podsumowują otrzymywane w badanych rezultaty. Prace już dziś mają znaczący wkład na dyscyplinę, co widać choćby na podstawie ich licznych cytowań.

Podsumowując, bardzo wysoko oceniam i przedstawione przez habilitanta osiągnięcie naukowe i nie mam najmniejszej wątpliwości, że spełnia ono (zapewne z naddatkiem) wymogi ustawowe.

Ocena aktywności naukowej habilitanta.

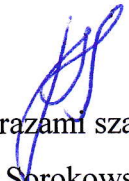
Dr Bocian opublikował w sumie 25 artykułów naukowych. A zatem poza 8 publikacjami włączonymi do osiągnięcia habilitacyjnego posiada jeszcze w swoim dorobku 17 dodatkowych artykułów naukowych. W kilku z nich jest on pierwszym autorem. Wszystkie prace opublikowane zostały w szanowanych czasopismach, w zdecydowanej większości zagranicznych. Zdecydowanie, jest to dorobek naukowy przewyższający dorobek prezentowany w standardowych wnioskach habilitacyjnych zgłaszanych w dyscyplinie psychologia.

Habilitant prezentował swoje prace na konferencjach w Polsce i za granicą, także jako zaproszony prelegent wykładów czy warsztatów. Sam także takie konferencje organizował. Jako jeden z nielicznych habilitantów może się pochwalić przyznaną nagrodą naukową (im. R. Zajonca), nadawaną przez Polskie Stowarzyszenie Psychologii Społecznej. Kierował dwoma projektami grantowymi NCN, projektem Miniatura NCN oraz niewielkim projektem zagranicznym. W wielu innych grantach badawczych był wykonawcą. Habilitant przez ponad 2 lata przebywał na Uniwersytecie w Kent, także w ramach uzyskanego stypendium NAWA, tym samym spełnia ustawowy wymóg aktywności naukowej w więcej niż jednej jednostce naukowej. Najwyższa klasa naukowa habilitanta została doceniona przez międzynarodowe czasopisma naukowe, został on członkiem rady redakcyjnej European Journal of Social Psychology oraz Social Psychological Bulletin. Ponadto habilitant recenzuje prace dla niezliczonej liczby agencji stypendialnych i grantowych oraz czasopism. Psychometryczne wskaźniki naukowe (ponad 2500 cytowań wedle GS, ponad 1200 wedle Scopus) tylko potwierdzają jakość naukową habilitanta.

Dorobek naukowy dr Konrada Bociana można zapewne opisać w znacznie obszerniejszy sposób. Jednak w moim rozumieniu recenzja habilitacyjna powinna być czymś w rodzaju „pisma dowodowego” w dalszej części procedury habilitacyjnej. Jakość dorobku habilitanta jest tak bezspornie wysoka, że krótki jej opis wystarcza aby wykazać z jak wysokiej klasy naukowcem mamy do czynienia.

Podsumowując ten wątek, bardzo wysoko oceniam całościowy dorobek naukowy habilitanta i nie mam najmniejszej wątpliwości że spełnia on (zapewne z naddatkiem) wymogi ustawowe.

Konkludując, bez najmniejszych wątpliwości rekomenduję nadanie dr Konradowi Bocianowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia, ponieważ spełnia on z naddatkiem wymogi ustawowe, tj. posiada w dorobku osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową, którą realizował w więcej niż jednej jednostce badawczej.


Z wyrazami szacunku
dr hab. Piotr Sorokowski, prof. UW